

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/93/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813204673
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3813204673.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. C., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny O., dieťa rodičov: matka Z. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., E. XXX/X, prechodne bytom O., F. X/X a otec B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., W. XX/X, o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 24.mája 2013, č.k. 5P/26/2013-43, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zvýšil výživné od otca na maloletého z doterajších 1.000,- Sk mesačne (33,19 Eur) na 80 Eur mesačne, a to s účinnosťou od 13.03.2013. Zameškané výživné za obdobie od 13.03.2013 do vyhlásenia rozsudku vo výške 122,31 Eur povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 20 Eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia vychádzal okresný súd zo skutkových zistení, že o výživnom bolo naposledy rozhodované súdom XX.XX.XXXX, kedy mal maloletý 5 mesiacov, matka bola na materskej dovolenke s príjmom vo výške cca 170 Eur a otec bol nezamestnaný, neevidovaný na úrade práce, príjem mal z rôznej brigádnickej činnosti a mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletému B., narodenému v r. XXXX, vo výške 40 Eur. Súčasné pomery účastníkov mal okresný súd zistené tak, že maloletý navštevuje MŠ a krúžok angličtiny s výškou úhrad cca 49 Eur mesačne. Maloletý je rozhodnutím uznaný za dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, vyžadujúcim osobitnú starostlivosť a jeho výdavky na lieky predstavujú cca 3 eurá štvrťročne. Matka je na predĺženej materskej dovolenke s maloletým pre jeho nepriaznivý zdravotný stav. Jej príjem je cca 222,70 Eur mesačne, býva s maloletým u svojej matky, ktorej prispieva na bývanie 100 Eur mesačne. Otec nie je zamestnaný, nie je evidovaný ako nezamestnaný a nepoberá žiadne dávky. Keďže tento stav bol na strane otca aj v čase určenia výživného, dovodil okresný súd, že naďalej existuje i príjem otca z brigádnickej činnosti tak, ako to bolo v čase určenia výživného. S maloletým sa otec nestretáva, doterajšie výživné riadne neplatí. Keďže ostal otec v konaní nečinný, mal okresný súd za to, že je dobrovoľne nezamestnaný a príjem si zabezpečuje brigádnickou činnosťou. Za danej situácie rozhodol okresný súd o zvýšení výživného podľa ustanovení § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine a zohľadnil nárast výdavkov na maloletého, súvisiaci s jeho vyšším vekom a návštevou MŠ, ako aj nízky príjem matky, daný potrebou pokračovať v materskej dovolenke pre nepriaznivý zdravotný stav maloletého. Nepriaznivá situácia otca, ktorú svojim nezodpovedným prístupom otec dlhodobou nerieši tak, aby zvýšil svoj príjem, nemôže byť podľa okresného súdu na ťarchu maloletého a jeho matky, na ktorej potom leží ako osobná starostlivosť o maloletého, tak aj financovanie prevažnej časti jeho potrieb.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý s rozhodnutím okresného súdu nesúhlasil, pretože od 31.05.2010 nemá žiaden príjem, nepoberá žiadne dávky a nie je ani evidovaný ako nezamestnaný na úrade práce. Uviedol, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť na mal. B. nar. XXXX vo výške 40 Eur a v roku 2008 mu rodičia zrušili trvalý pobyt v dôsledku čoho ostal prakticky bez prístrešia.

Matka a kolízny opatrovník považovali rozhodnutie okresného súdu za správne a poukázali na primeranosť zvýšeného výživného potrebám maloletého, ako aj na objektívne daný nízky príjem matky a dlhodobo nezodpovedný prístup otca k plneniu si vyživovacej povinnosti.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a viazaný dôvodmi odvolania zistil, že je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Správne bol vyhodnotený nárast potrieb maloletého, ku ktorému došlo za posledných 5 rokov, ako aj možnosti matky, čo napokon otec vo svojom odvolaní ani nespochybňuje. Pokiaľ otec vytýka okresnému súdu, že nezohľadnil najmä neexistenciu akéhokoľvek príjmu a zamestnania na jeho strane, nie je táto námietka dôvodná. Z týchto skutkových zistení, ako aj z existencie ďalšej vyživovacej povinnosti na strane otca okresný súd vychádzal a plne ich pri svojom rozhodnutí zohľadnil. Okresný súd však z dlhodobej absencie zamestnania otca a neexistencie objektívne zistiteľného príjmu dovodil, že na strane otca existuje príjem z brigádnickej činnosti tak, ako to otec tvrdil pri pôvodnom určení výživného. Záver okresného súdu o existencii príjmu na strane otca je správny. Aj za situácie, že otec je dlhodobo nezamestnaný a nepoberá žiadne dávky, je pre jeho existenciu nevyhnutné, aby hradil aspoň nevyhnutné životné náklady. Je teda vylúčené, aby bol úplne bez príjmu. Pokiaľ súčasne otec nemá záujem ani len o dávku v hmotnej núdzi a pomoc pri hľadaní zamestnania vo forme evidencie na úrade práce, je zrejmé, že túto základnú pomoc nepotrebuje. A ak ju nepotrebuje, nie sú jeho pomery tak nepriaznivé, ako ich sám prezentuje. Naopak, je potrebné mať za to, že majetkové pomery, schopnosti a možnosti otca umožňujú, aby platil zvýšené výživné, ktoré je pri zistených potrebách maloletého a pomeroch matky plne dôvodné. Okresný súd teda správne vyhodnotil pomery, možnosti a schopnosti otca, na základe čoho správne rozhodol o zvýšení výživného od otca, a preto krajský súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.